

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
 ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ ΨΑΛΛΟΜΕΝ
 ΤΗΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ
 ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΚΑΘΙΣΤΟΝ ΥΜΝΟΝ
 ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ
 Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
 Τὰ ἔξαπλα.

Ὕχος πᾶς Νη 2

Kv ρι ε E λε ε η σον
 Kv ρι ε E λε ε ε η σον
 Kv ρι ε E λε ε ε η σον
 Kv ρι ε E λε ε ε η σον
 Kv ρι ε E λε ε ε η σον
 Kv ρι ε E λε ε ε η σον
 Kv ρι ε E λε ε ε η σον
 Kv ρι ε E λε ε ε η σον

Τὰ Ἅγιορείτικα (καταγραφὴ Μελετίου Συκιώτου).

Ὕχος πᾶς Νη 2

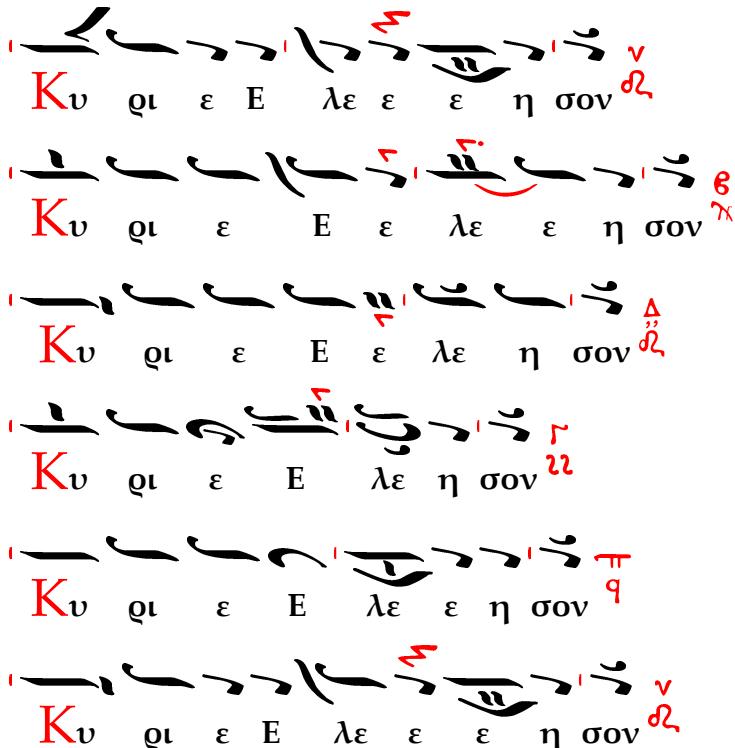
Kv ρι ε E λε ε ε η σον
 Kv ρι ε E λε ε ε ε η η η σον
 Kv ρι ε E λε ε ε ε η η η σον
 Kv ρι ε E λε ε ε ε η η η σον

 Κυρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον
 Κυ υ ν ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Άθανασίου Καραμάνη.

Ὕχος πᾶς Νη 2

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε ε λε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα....

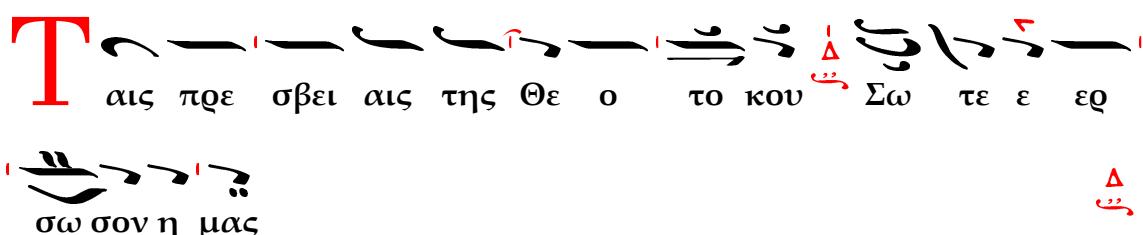
Τὰ Τυπικὰ καὶ ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς,
ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου ἡ γ' ὠδή,
καὶ τοῦ Τετραωδίου ἡ τέλος ὠδή.

Εἰ δὲ μή, τὰ Αντίφωνα.

Αντίφωνον Α'. Ὅχος β'. Ψαλμὸς ια' (91).

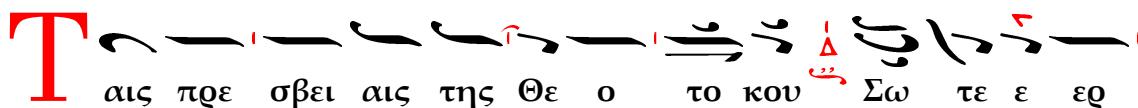
Ὕχος πᾶς Δι θ.

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ φάλλειν τῷ
ὄνοματί σου, Γψιστε. (**Ια'** 2)

 Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρῷ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ γύντα. (**Ἔκα' 3**)

T αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

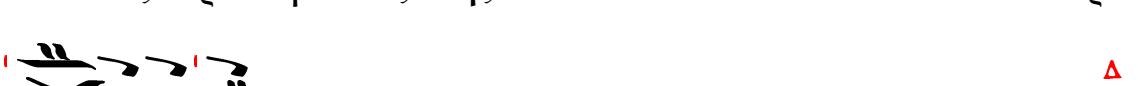
 Δ
σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ὁτι εὔφρονάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (**Ἔκα' 5**)

T αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

 Δ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὁτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (**Ἔκα' 16**)

T αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

 Δ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

T αις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα α ας
 Δ

Ο διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἡχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ηβ' (92).

Στίχ. α'. Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὔπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (**Ηβ' 1**)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σ8 σω σον η μας Κυ ρι

 Δ
ε

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται. (**Ηβ' 1**)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σ8 σω σον η μας Κυ ρι

ε

Δ

Στίχ. **γ.** Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς δὲ Κύριος. (**Ἔβδομος** 4)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σ8 σω σον η μας Κυ ρι

ε

Δ

Στίχ. **δ.** Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἶκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (**Ἔβδομος** 5)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σ8 σω σον η μας Κυ ρι

ε

Δ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

K αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των αι ω

νων α μην Δ

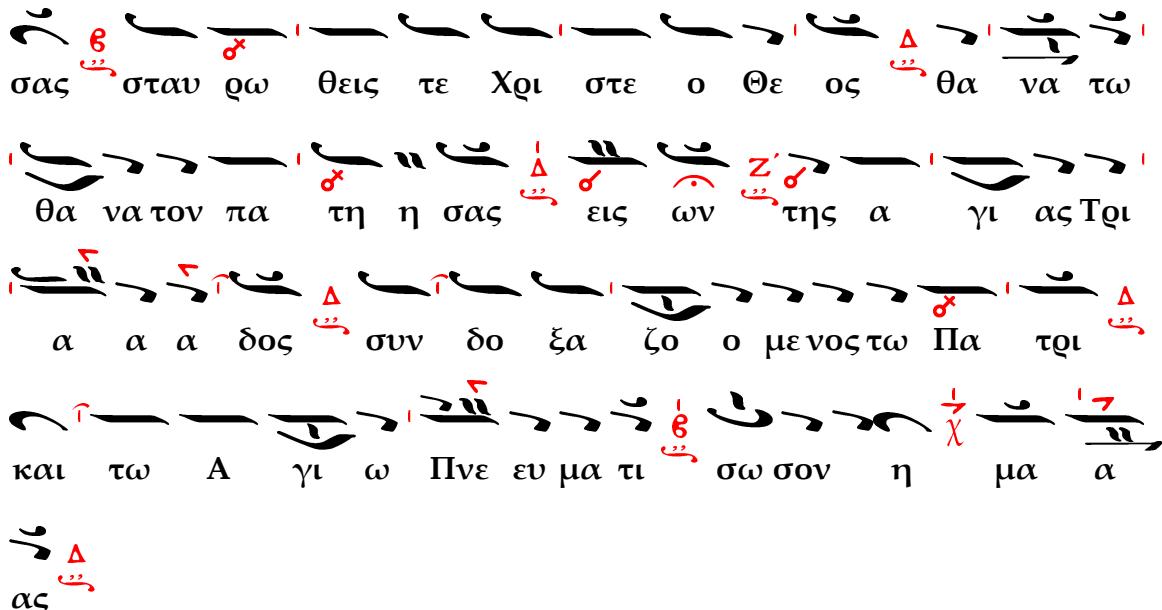
O Mo vo γε νης Υι ος και Λο γος τ8 Θε ου α

θα να τος ν πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε ν8 Ma ρι i ας Δ α τρε πτως ε ναν θρω πη

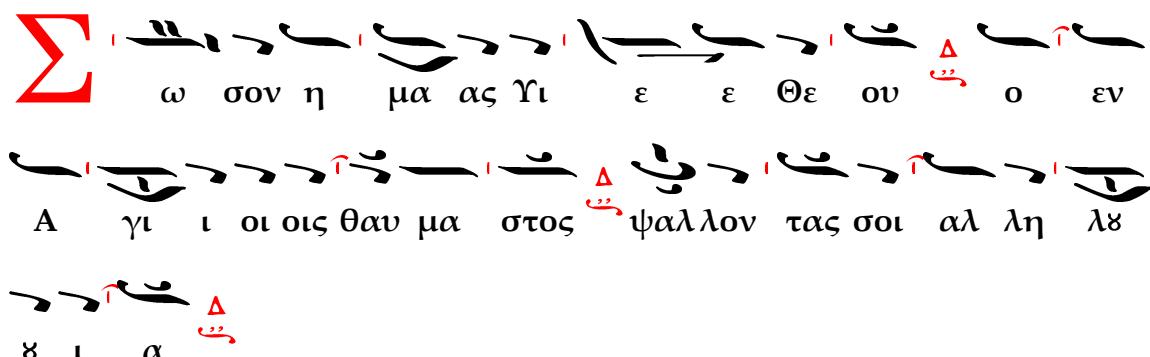

Ο διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

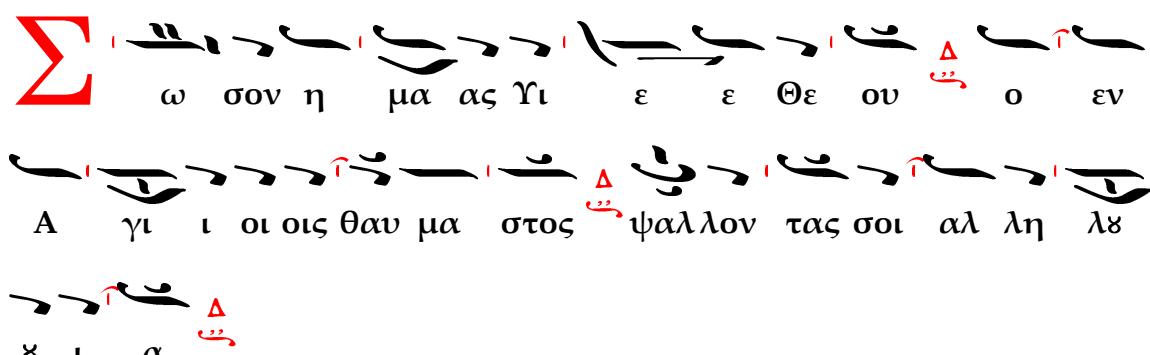
Ὄτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἡχος β'. Ψαλμὸς Κδ' (94).

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. (Κδ'1)

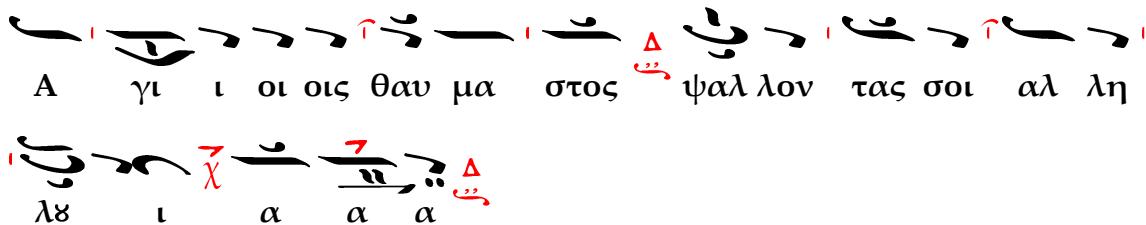

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (Κδ'2)

Στίχ. γ'. Ὄτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (Κδ'3)

 Α γι ι οι οις θαν μα στος Δ ψαλ λον τας σοι αλ λη
 λ8 ι α α α Δ

Ψαλλομένου τοῦ διξαστικοῦ τῶν μακαρισμῶν ἢ τοῦ γ' ἀντιφώνου γίνεται ἡ εἶσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

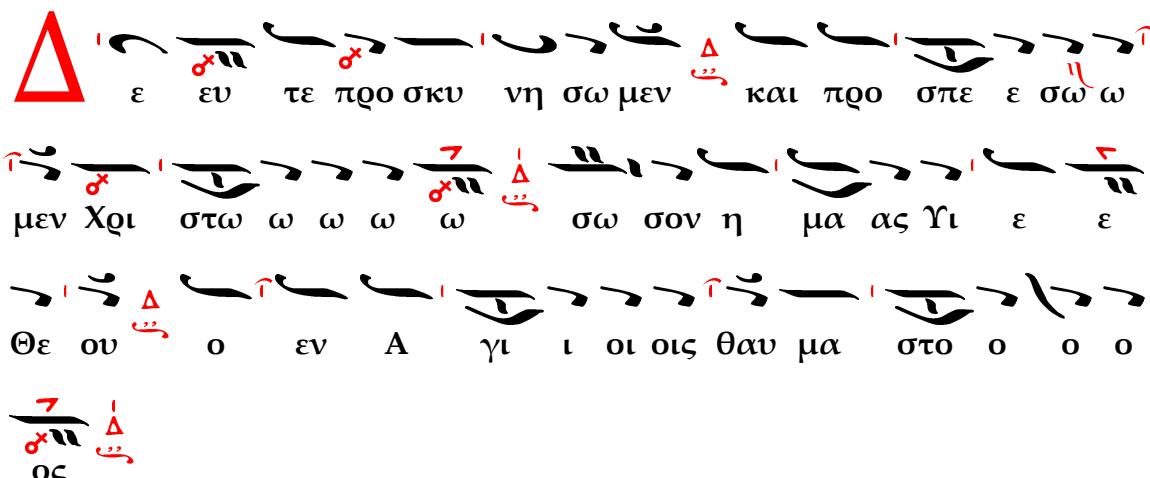
* * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἡχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ Ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἡχος Δι Θ

 Δ ε εν τε προ σκυ νη σω μεν Δ και προ σπε ε σω ω
 μεν χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας γι ε ε
 Θε ου Δ ο εν Α γι ι οι οις θαν μα στο ο ο ο
 ος Δ

ο β' χορός:

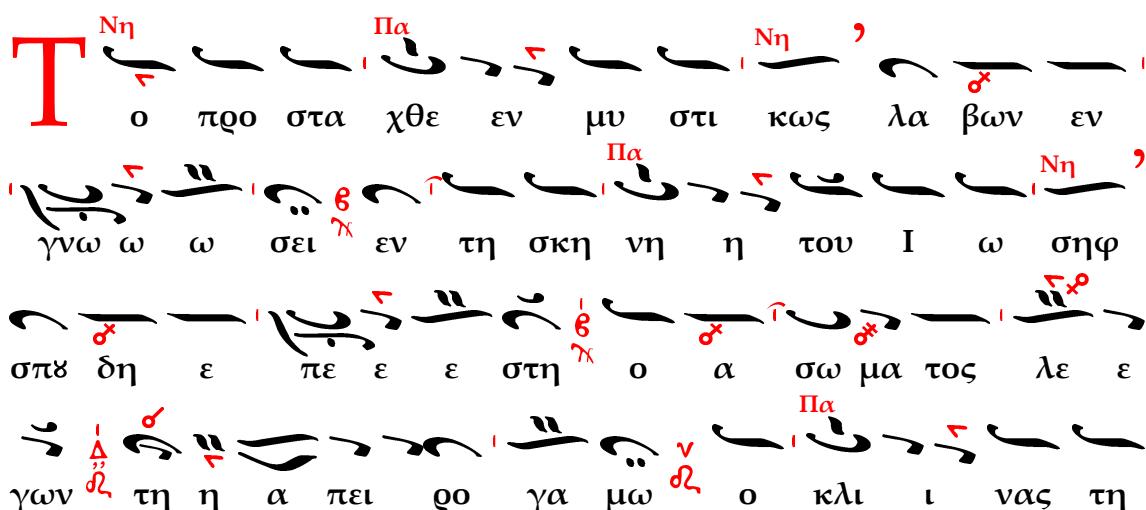

 ψαλλον τας σοι αλ λη λ8 8 ι α Δ
 * * *

Μετὰ τὴν εἴσοδον·

Ἄπολυτίκιον.

Αὐτόμελον.

Ἡχος Πλ Νη Ζ

 Τ Νη Πα Νη , Πα Νη ,
 ο προ στα χθε εν μν στι κως λα βων εν
 γνω ω ω σει εν τη σκη νη η του Ι ω σηφ
 σπδ δη ε πε ε ε στη ο α σω μα τος λε ε
 γων θη η α πει ρο γα μω θη ο κλι ι νας τη

κα τα βα α σει τθ 8ς 8 ζα ν8ς Δχ χω ζει ει
 ται α ναλ λοι ω ω τως ο λος εν σοι Δον και
 βλε ε ε πωων εν μητρασ8 Δλα βον τα δ8 λ8
 μορ φην ε ξι σταμαι κραυ γα ζωων σοι Δχαι ζε Nu
 νμφη A νν νμφε εν τε Δ

Κοντάκιον.

Αύτόμελον. Ἡχος ΠΔ Nη

Τ Nη Πα Nη η ν περ μα α χω ζρα α τη γω τα νι κη
 τη ρι ι α ρι ως λυ τρω θει ει σα τω ων δει
 νων εν χα ρι στη ρι ι α ρι α να γρα φω σοι
 η πο λι ις σ8 Θε ο το κε Δαλλ ως ε ε χ8
 Nη σα α το κρα τος α προ σμα χη η τον Δεκ πα
 ντοι ων με κιν δν νων ε ε λευ θε ρω σον Δι ι να
 κρα ζω ω σοι Δχαι ζε Nu νμφη A νν νμφε εν
 τε ε ε ε ε ε Δ Nη

* * *

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΓΥΜΝΟΣ

Ἄγιος Δι Θεός

A α γι ι ο ο οσ ο ο ο Θε ο ο ο οσ

α α γι ι ο ο οσ ι ι ι σχυ ρο ο ο οσ α

α γι ι οσ α θα α να τος ε ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι οσ ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο οσ α γι οσ ι σχυ ρο ο ο ο οσ

α α γι ι οσ α θα α να τος ε ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και γι ω και α γι ω Πνε εν μα

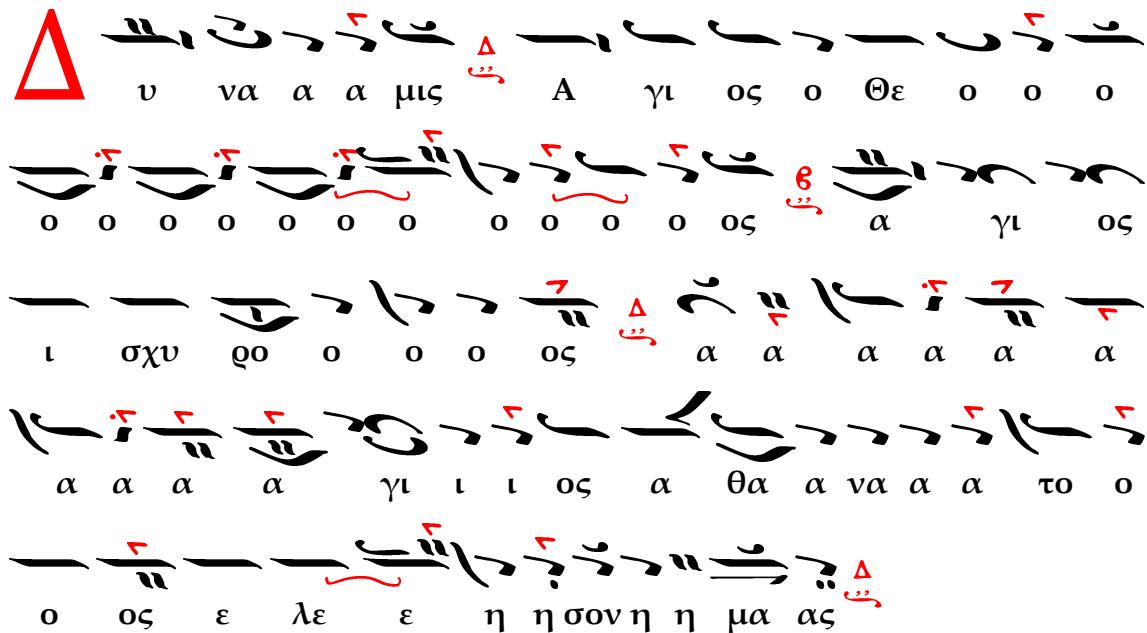
τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

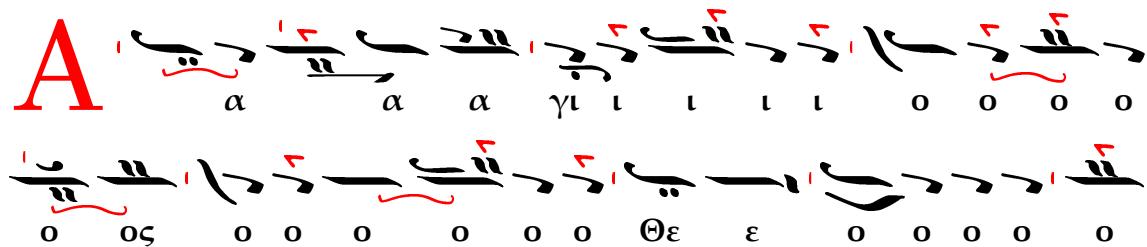
A α γι ι οσ α θα α να τος ε ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

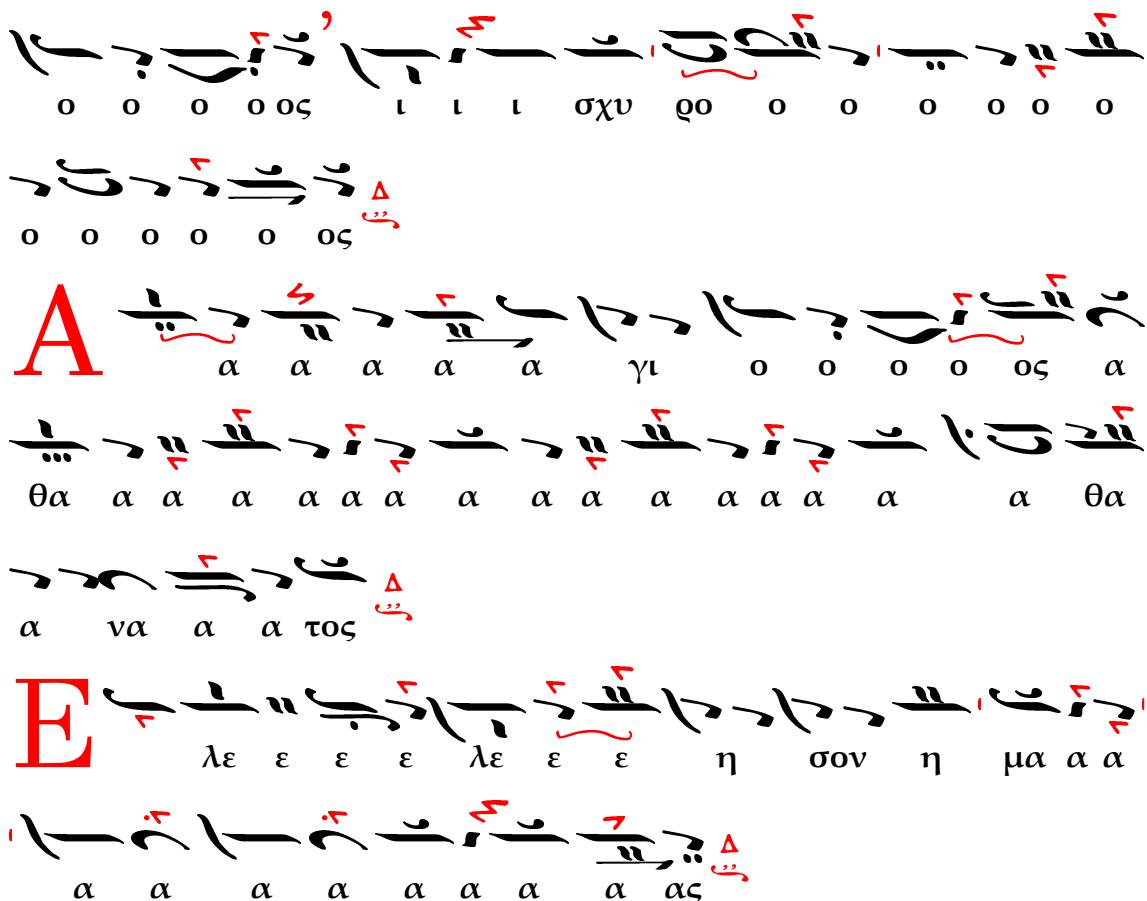
Ἄχος Δι Θ

This image shows the first section of handwritten musical notation. The notation consists of vertical stems with horizontal strokes indicating pitch and rhythm. Red ink is used to highlight specific notes: a red circle highlights the note at the beginning of the first measure; red numbers '2' and '3' are placed above the stems of two notes in the second measure; and a red triangle points to the end of the first measure. Below the notation, lyrics are written in black ink, corresponding to the notes. The lyrics are: 'o o o o o o s'. The first three 'o's have red circles below them. The fourth 'o' has a red 'λε' below it. The fifth 'o' has a red 'ε η' below it. The last three 'o's have red '0' below them. The red triangle points to the 's'.

“Ετερον ύπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἕκσος οὐδὲ θεός

* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον.

‘Ο ἀναγνώστης· ’Ωδὴ τῆς Θεοτόκου. Προκείμενον ἡχος γ’.

· Ο διάκονος· Πρόσχωμεν.

‘Ο ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

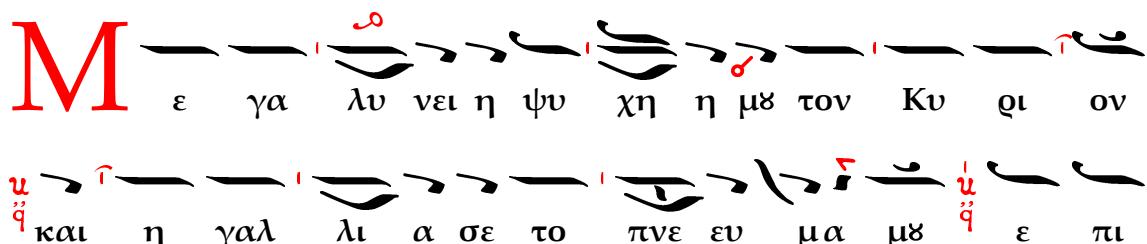
(Λουκ. α').

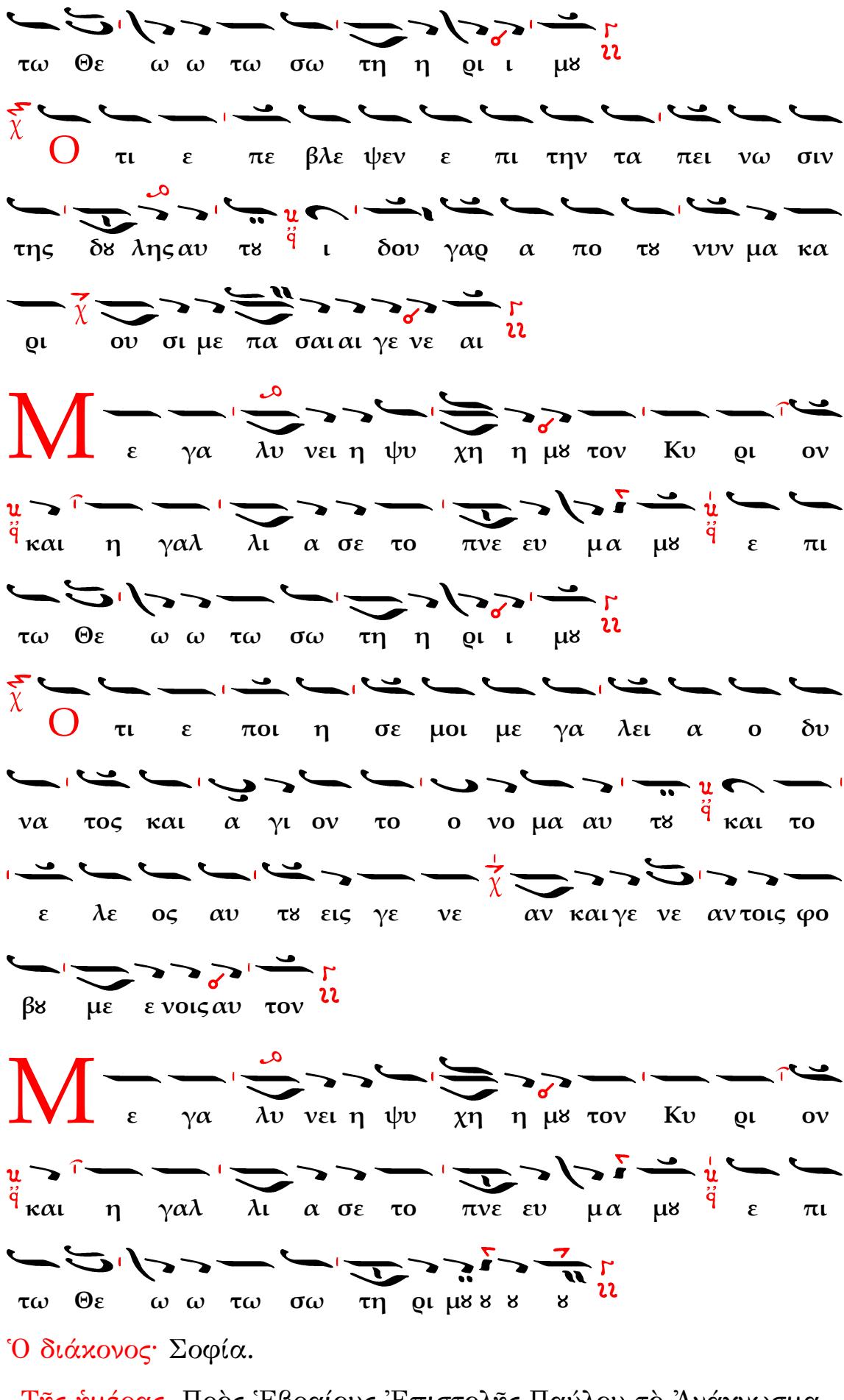
Μεγαλύνει ή ψυχή μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἵδού γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

"Ἡ δὲ φάλτης.

Ἡχος ἡ Γαῖα

 τω Θε ω ω τω σω τη η ρι ι μ8 η
 ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
 της δ8 λησαυ τ8 η ι δου γαρ α πο τ8 νυν μα κα
 ρι ου σι με πα σαιαι γε νε αι η
M ε γα λυ νει η ψυ χη η μ8 τον Κυ ρι ον
 και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μ8 η ε πι
 τω Θε ω ω τω σω τη η ρι ι μ8 η
 ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ
 να τος και α γι ον το ο νο μα αν τ8 και το
 ε λε ος αν τ8 εις γε νε αν και γε νε αντοις φο
 β8 με ε νοις αν τον η

M ε γα λυ νει η ψυ χη η μ8 τον Κυ ρι ον
 και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μ8 η ε πι
 τω Θε ω ω τω σω τη ρι μ8 8 8 η

Ο διάκονος· Σοφία.

Τῆς ἡμέρας. Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ο διάκονος· Πρόσχωμεν.

(θ' 24-28).

Αδελφοί, ούκ εἰς χειροποίητα ἄγια εἰσῆλθεν ὁ Χριστός, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ’ εἰς αὐτὸν τὸν Οὐρανόν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν· οὐδέ τίνα πολλάκις προσφέρῃ ἔαυτόν, ὥσπερ ὁ Ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ Ἅγια κατ’ ἐνιαυτὸν ἐν αἷματι ἀλλοτρίῳ ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν πολλάκις παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· νῦν δὲ ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων, εἰς ἀθέτησιν ἀμαρτίας, διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ πεφανέρωται. Καὶ καθόσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις· οὕτως ὁ Χριστὸς ἅπαξ προσενεχθείς, εἰς τὸ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἀμαρτίας, ἐκ δευτέρου χωρὶς ἀμαρτίας ὀφθήσεται τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν.

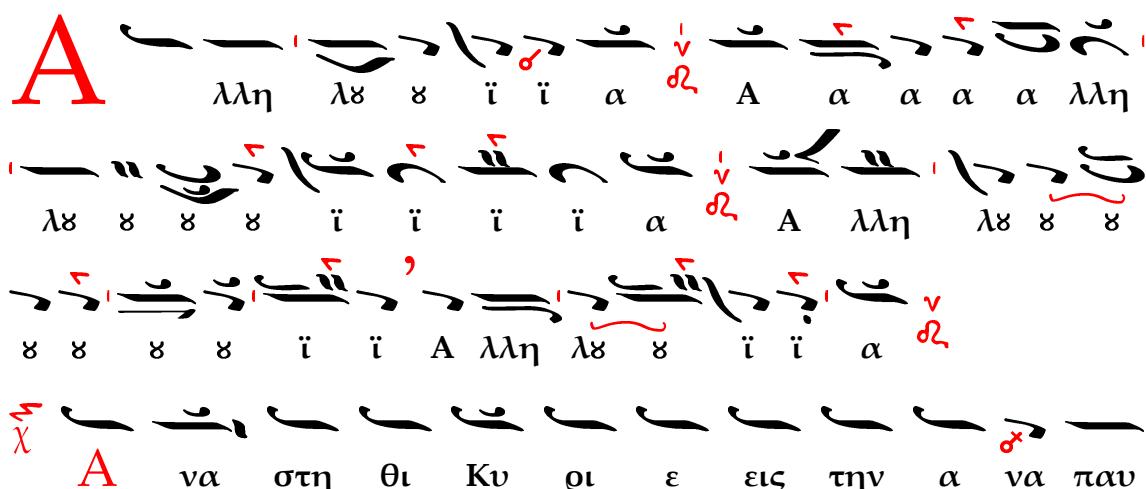
Καὶ τῆς Θεοτόκου.

Ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς (θ' 1-7).

Εἶχε μὲν οὖν καὶ ἡ πρώτη σκηνή, ἀδελφοί, δικαιώματα λατρείας, τὸ τε ἄγιον κοσμικόν. Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ᾧ ἦτε λυχνία, καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἥτις λέγεται Ἀγια. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα, σκηνὴ ἡ λεγομένη Ἀγια Ἅγιων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς Διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ· ἐν ᾧ στάμνος χρυσῇ ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ ὁράβδος Ἄαρὼν ἡ βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης. Υπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης, κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ᾧ οὐκ ἔτι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διαπαντὸς εἰσίασιν οἱ Ιερεῖς, τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες· εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ Ἅρχιερεύς, οὐ χωρὶς αἷματος, ὃ προσφερεῖ ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

Ἄλληλούϊα (γ). Ἡχος πλ. δ'. ($\Psi\alphaλμὸς \rhoλα'$).

Ἡχος πᾶν οὐδὲ οὐδεὶς

σι τν σ⁸ και η κι βω τος τ⁸ α γι α α
 σμα το ο ο ος σου ^v
A λλη λ⁸ 8 ī ī α ^v ρ α α α α λλη
 λ⁸ 8 8 8 ī ī ī α ^v ρ A λλη λ⁸ 8 8
 8 8 8 8 ī ī A λλη λ⁸ 8 ī ī α ^v ρ
χ Ω μο σε Κυ ρι ος τω Δα βιδ α λη θει αν
 και ου μη α θε τη σει αυ την ^χ εκ καρ π⁸ της κοι
 λι ας σ⁸ ^χ θη σο μαι ε πι ι τ⁸ θρο ο ο ο ν⁸
^v
A λλη λ⁸ 8 ī ī α ^v ρ α α α α λλη
 λ⁸ 8 8 8 ī ī ī α ^v ρ A λλη λ⁸ 8 8
 8 8 8 8 ī ī A λλη λ⁸ 8 ī ī α α α α
^v
 α α α ^v

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῆς ἡμέρας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον

(γ' 27-31).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν δὲ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας Καισαρείας τῆς Φιλίππου· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα τοὺς

μαθητὰς αὐτοῦ λέγων αὐτοῖς· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἀνθρωποι εἶναι; Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν· Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν, καὶ ἄλλοι Ἡλίαν, ἄλλοι δὲ ἔνα τῶν προφητῶν. Καὶ αὐτὸς λέγει αὐτούς· Υμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Χριστός. Καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λέγωσι περὶ αὐτοῦ. Καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι.

Καὶ τῆς Θεοτόκου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

(α' 39-49, 56).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὁρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἡσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἦκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἅγιου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρός με; Ἰδοὺ γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὕτα μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἴδού γάρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἀγιον τὸ δόνομα αὐτοῦ. Ἐμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

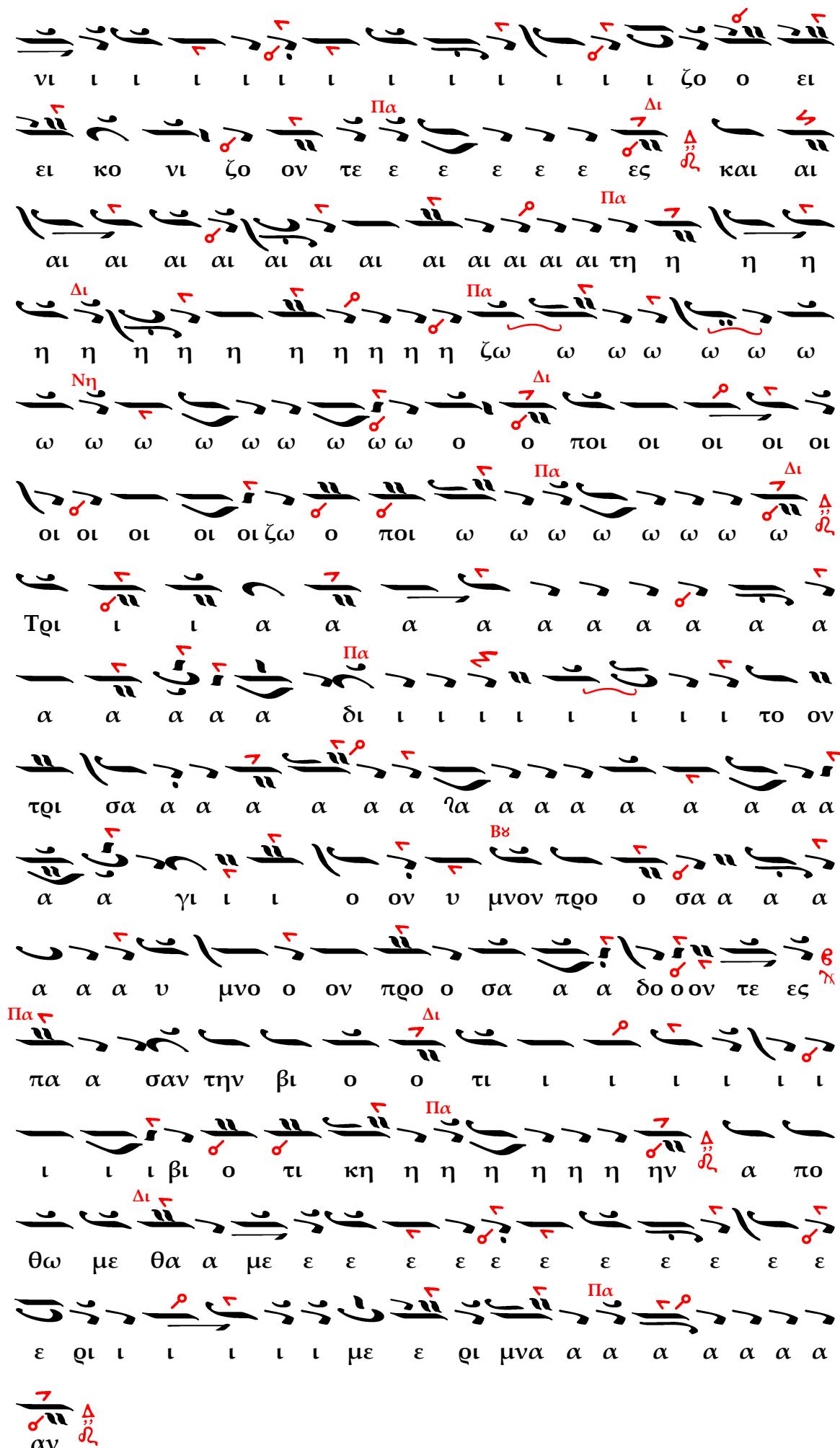
* * *

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ιεροῦ Χρυσοστόμου.

* * *

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄχος Δι ρ
ζ - ε̄
 Ο ι τα Χε ε ρον ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε
 ρ ι πα Δι μν στι κως ει κο ο
 ρον βι ι ι ι ι ι ι ι ι μη Δι μν στι κως ει κο ο

Ἐκ τῆς Θείας Λειτουργίας Παναγιώτου Παππᾶ.

^τΗχος λεπτος Bou Σ

B8

K ν οι ε Ε λε η σον ε

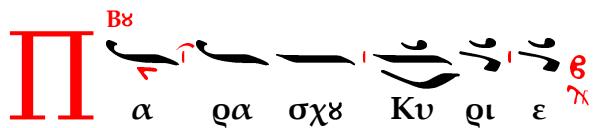
B8

K ν οι ε Ε λε η η σο ον ε

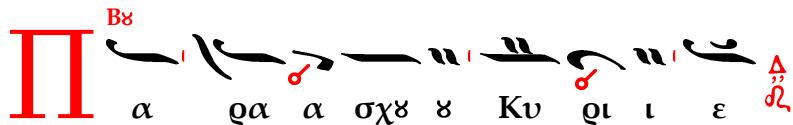
Δι

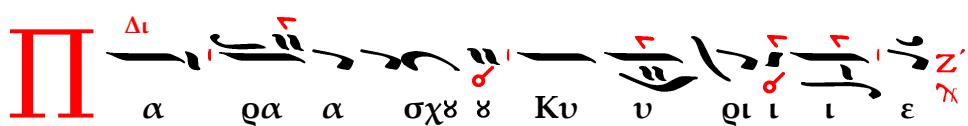
K ν οι ε Ε ε λε η σον ε

K ^{B8}
v qι ε E λε η σον ^ε χ

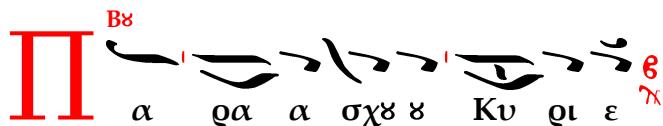
Π ^{B8}
α ρα σχα Kυ qι ε ^ε χ

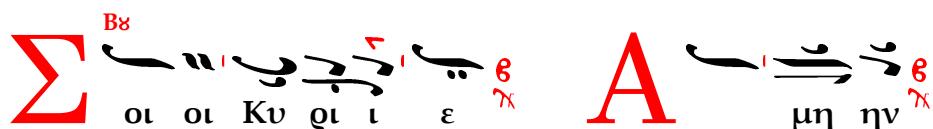
Π ^{B8}
α ρα α σχας Kυ qι i ε ε ^ε χ

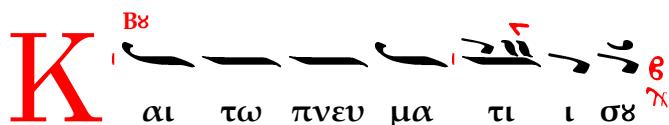
Π ^{B8}
α ρα α σχας 8 Kυ qι i ε ^ε χ

Π ^{Δι}
α ρα α σχας 8 Kυ v qι i i ε ^ε χ

Π ^{Δι}
α ρα α σχας 8 Kυ qι i ε ^ε χ

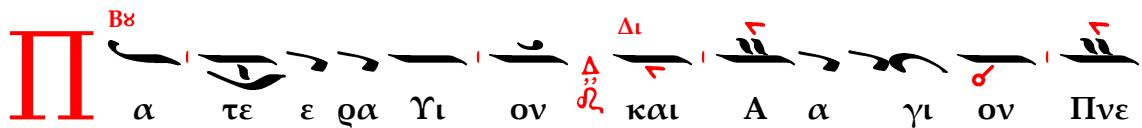
Π ^{B8}
α ρα α σχας 8 Kυ qι ε ^ε χ

Σ ^{B8}
οι οι Kυ qι i ε ^ε χ **A**
μη ην ^ε χ

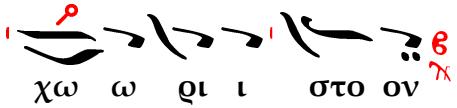
K ^{B8}
αι τω πνευ μα τι i σ8 ^ε χ

A ^{B8}
γα πη σω σε Kυ v qι ε η i σχν υς
^ε χ **μ8**
Kυ qι oς στε ρε ω ω μα α μα ^{Δι} και κα τα φυ

γη η μ8και ρυ στηςμ8 ^ε χ

Π ^{B8}
α τε ε ρα γι on ^{Δι} και A α γι on Πνε

ε εν μα ^ε χ Tρι α δα o μο o ou σι on ^{Δι} και α

 χω ω ρι ι στο ον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Γίδον τοῦ Θεοῦ τόν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὅμοιούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Γίδῳ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἑκκλησίαν. Όμοιογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰώνος. Ἀμήν.

* * *

ε
χ

E ^{B8}

 λε ον ει ρη η νης θυ σι ι αν αι νε σε

 ως

K ^{B8}

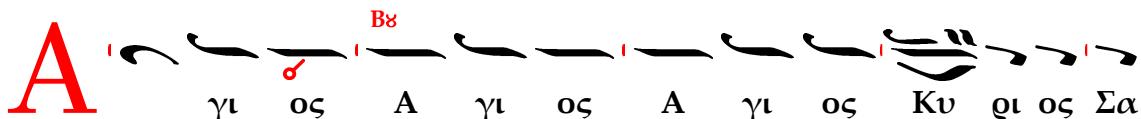
 αι με τα τη πνευ μα το ος ση

E ^{Δι}

 χομεν προς τον Κυ ρι ι ι ον

A ^{Δι} ^{B8}

 ξι ον Δι και δι και αι ον

A ^{B8}

 γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σα

βα ωθ πληρης ο 8 ωα νος και η γη της δοξης σ8
 ω σαν να εν τοις ν ψι ι στοις Δ εν λο γη με νος
 ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου Δ
 ω σαν να ο εν τοι οις ν ψι ιστοις ε

A μην ε **A** μη η η η η η η ην ε

Σ ε ν ν μν8 8 8 μεν ε σε ε Eu λο γ8 8
 μεν Δι σοι εν χα ρι στ8 μεν Κυ ν ρι ι ι ε και
 δε ο με θα α σ8 Δ o Θε ος η η η μων ε

Εις τό· Ἔξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἄχος Δ Bou ξ

A α πας γη γε νη η ης σκιρ τα τω τω πνε
 εν μα α τι ι λα αμ πα α δ8 χ8 με ε νο ο ος
 πα νη γυ ν ρι ζε ε ε τωω ω ω δε α
 ν λωων νο ο ο ο ω ων φυ ν σι ις γε ραι αι
 σα α την ι ε ρα αν πα α νη η γυ ν

Κοινωνικόν.

Ἅχος Δι Θ

Eι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον εν ρο μεν πι ζιν α λη
θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν8 8 8 8ν
τες ε αυ τη γαρ η μας ε ε σω ς ε εν

Ἅχος Δι Θ

Pλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σ8 Κυ ρι ε ο πως α νν μνη σωμεντην δο ο
ξαν σ8 ο τι η ξι ωσας η μας των α
γι ων σ8 με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ ν νην σ8
Α λλη λ8 ii α Α λλη λ8 ii α Α λλη
λ8 ii α α α

Ἅχος Δι Θ

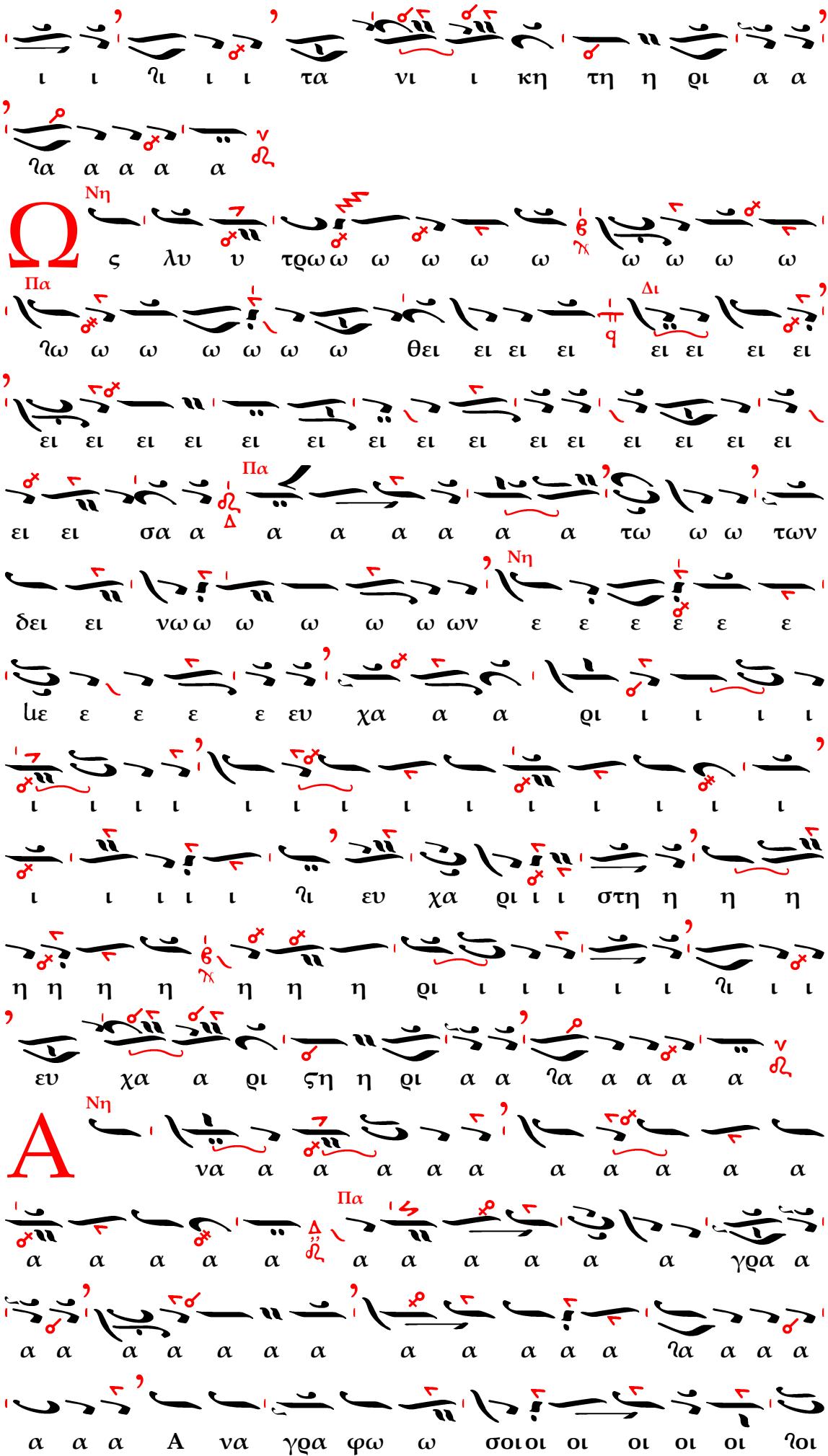
χ Eι η το ο νο μα Κυ ρι 8 εν λο γη με

νον **Δ** α πο τ& ουν και ε ως τ& αι ω ω νος
T ο ο νο μα Κυ ρι ο ει η εν λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ον **Ζ** α πο τ& ουν και ε ως
 τ& αι ω ω νο ο ος **Δ**

ПАРАРТНМА

Κοντάκιον παλαιόν, δίχορον.

Ἄρχος πάτη Νη 2

οι οι οι οι η η η η η η Πο ο ο ο
 ο ο ο λι ι ι η Πο ο λι ις σθ Θε ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 Δι Θε ε ε ο ο το ο ο ο
 ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 Πα ε ε ε ε ε ε
A λλ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ως ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε αλλ ως ε χχ 8 σαα α α
 α α ια α α α το ο ο ο ο ο ο κρα α
 α α α α α α ια α α το κρα α α α το ος
 α προ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο α α προ ο σμα α α α
 α α α A προ ο σμα α α α α α α α
 α α α α

,Μ Πα
Νη Δι
Ζ Πα
Δι Α
Νη Πα
Ζ Πα
Δι Α
Ζ Πα

The image shows a page of handwritten musical notation. It consists of ten staves, each with four horizontal lines. The notation uses black ink strokes of varying lengths to represent pitch and rhythm. Red ink is used for several purposes: to highlight specific notes or groups of notes, to draw small arrows indicating direction or motion, and to label certain notes with Greek letters like alpha (α), beta (β), gamma (γ), delta (δ), epsilon (ε), zeta (ζ), eta (η), and mu (μ). Some red labels include "Πα" (Pi alpha), "Δι" (Delta iota), "Δυ" (Delta upsilon), and "Νη" (Nu eta). The text below each staff provides the corresponding Greek phonetic transcription for each note or group of notes.

The text below the notation provides the phonetic transcription for each staff:

- Staff 1: α α α α α χη η α α προ σμα α α χη
- Staff 2: το ο ο ο ο ον Δι Δυ
- Staff 3: Ε κ πα α α α α α α α α α α
- Staff 4: α α α α α α α α α α α α α
- Staff 5: αν τοι οι οι
- Staff 6: οι οι οι οι εκ παν τοι ω ων με ε ε ε ε ε
- Staff 7: ιε ε ε ε ε κι ι ι ι ι ι ιν δυ υ υ νω ων Δυ ε
- Staff 8: λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
- Staff 9: ε ε ε ε ε ε ε ε λε εν θε ε ε ε
- Staff 10: ε ε ε ε ε λε εν θε ε ε ε ε ε ε
- Staff 11: ε ε ε ε ε ρω ω ε ε λεν θε ε ρω ω ω
- Staff 12: σο ο ο ο ο ο ο ον Δι Δυ
- Staff 13: Ι να α α α α α α α α α α α
- Staff 14: α α α Δυ α α α α α α κρα α α α
- Staff 15: α α α α α α α α α α α α

Ω Νη
 ι λυ ν υ τρω ω ω ω ω ηω ω
 ω ω θει ι ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει σα α α α τρω ω ω τρω ων δει ει
 νω ω ω ω ων ε ε ε λε ε εν χα α
 α ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ε εν χα ρι ι ι στη η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η
 η η η α α ηα α α α α α
 Νη
A
 να α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α γρα α α
 α α α α ηα α Α να γρα α φω ω σοιοι
 Μ Πα
 οι οι η η η πο ο ο ο ο λι ι ι η
 πο ο λι ις σθ Θε ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο το ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 χο ο Θε ε ο το ο κε ε ε

Πα

Δι Δι

Δι

ε ε ε ε

Δη Δ

A

Nη

λλ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Πα

ω ω ω ω ω ω ω ω ως ε ε ε

ε ε ε ε λε ε αλλ ως ε ε χχ 8 8 σα α

M Πα

α α το ο ο κρα α α α λα α α το

κρα α α α τος α προ ο ο ο ο ο ο

Δι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο α α

προ ο ο ο σμα α α α α α α α α α α α α

α α α χη η η α α προ σμα α α α χη

Πα

το ο ο ο ο ο ον Δη

E

Nη

κ πα α α α α α α α α α α

Πα

α α α α α α α α α αν τοι οι οι

οι οι οι οι λοι οι εκ παν τοι οι ω ων με ε

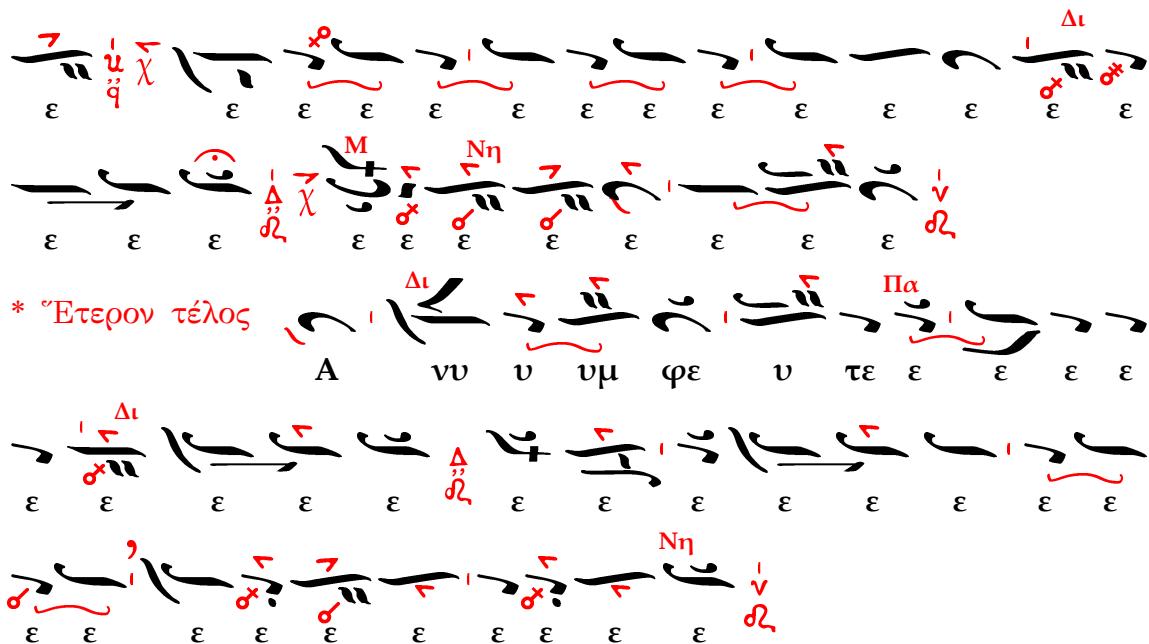
M Πα

ε ε κι ι ιν δν ν ν ν λε ε ε ε ε ε

δν ν ν ν νων ε λε ε ε ε ε ε

Δι

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δη ε

Ἐτερον κατὰ τὸν δρόμον τοῦ παλαιοῦ. Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ὕχος πᾶς Νη 2

T Νη γ υ ν πε ε ε ερ μα α α α χω

ερα τη γω ω ω τα α α α α α νι ι ι

κη η η η τη η η η οι ι ι ι ι ι

τα νι κη τη η η η οι ι ι ι α β

Ω Νη σ λυ ν ν τρω ω ω ω θει ει ει σα

των δει νω ω ων ε ε ε ε εν χα α α

οι ι ι ι ι ι η η η οι ι ι ι ι ι

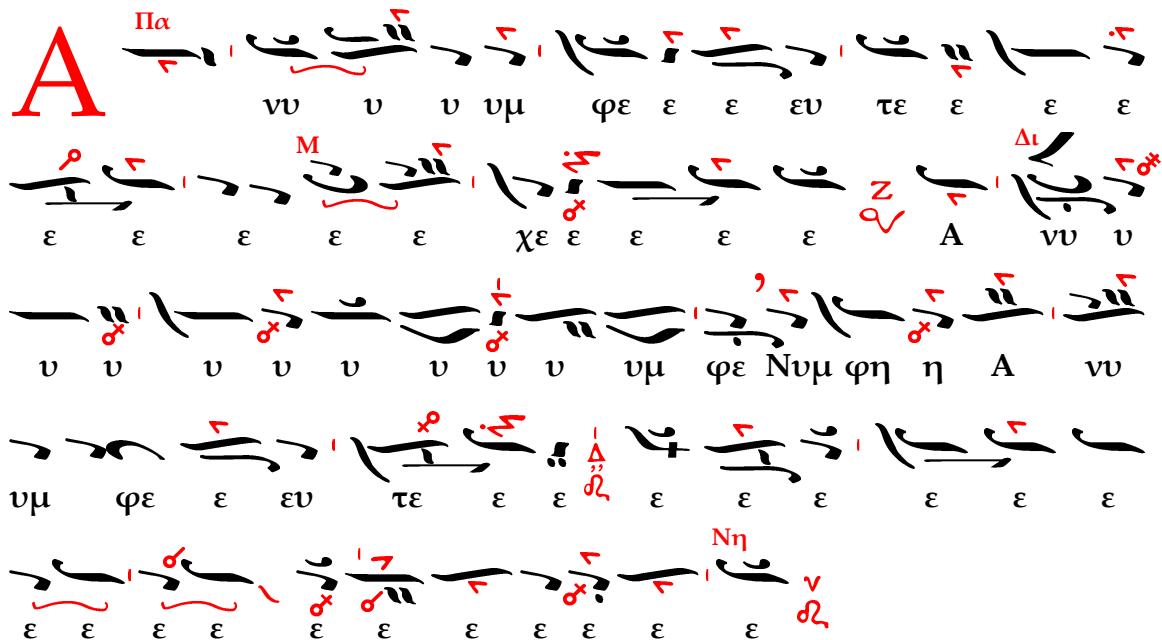
εν χα οι η η η η οι ι ι ι α β

A Νη
 να α α γρα α α α φω ω ω ω σοι
 Μ η η η πο ο ο ο λι ι ι ις σθ
 Θε ο ο ο το ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο χο ο Θε ε ο το ο ο ο κε ε ε

A Νη
 αλ ω ω ως ε ε ε ε χθ 8 8 8
 Μ σα α α το ο ο ο ο κρα α α τος
 α προ ο ο σμα α α α α α α α α
 α χη η α α προ σμα α χη η η το ο ον

E Νη
 κ πα α αν τοι οι οι οι ω ω ω ων
 Μ με ε ε κι ι ι ι ι δυ υ υ υ νων
 ε λε ε εν θε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ρω ω ε ε λεν θε ε ρω ω ω σο ο ον

I Νη
 να α α κρα α α α ζω ω ω ω
 Μ σοι οι οι ρ χαι αι αι ρε ε ε ε Νυν ν
 νμ φη Α α α νυ ν νυ φε ε ε ε εν τε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε

Κοντάκιον τοῦ Ἀκαθίστου. Πέτρου Μπερεκέτη.

Ἄχος πᾶς Νη 2

Μ
 Τ η γ ν πε ε ε ερ μα α α α α α
 ρ Μ Πα
 χω ω ω ω ω ω ω ω στρα δ στρα τη γω ω
 Μ Πα
 ω ω ω ω τα α α α α α νι π κη η η
 τη η η η η η η η η η η η η η η η
 ρι ι ι ι ι ι ι ι ι α α ια α
 α α α δ
 Ω Μ
 ο ζ λν ν τρω ω ω ω θει ει ει ει ει
 σα α α α α α α α τω δει νω ω

M Πα

ω ω ω ων ε ε ε ε ε εν χα **ρ**
στη η η η η η η η η η η η η η η η
ρι ι ι ι ι ι ι ι ι εν χα ρι στη η η ρι α α ια

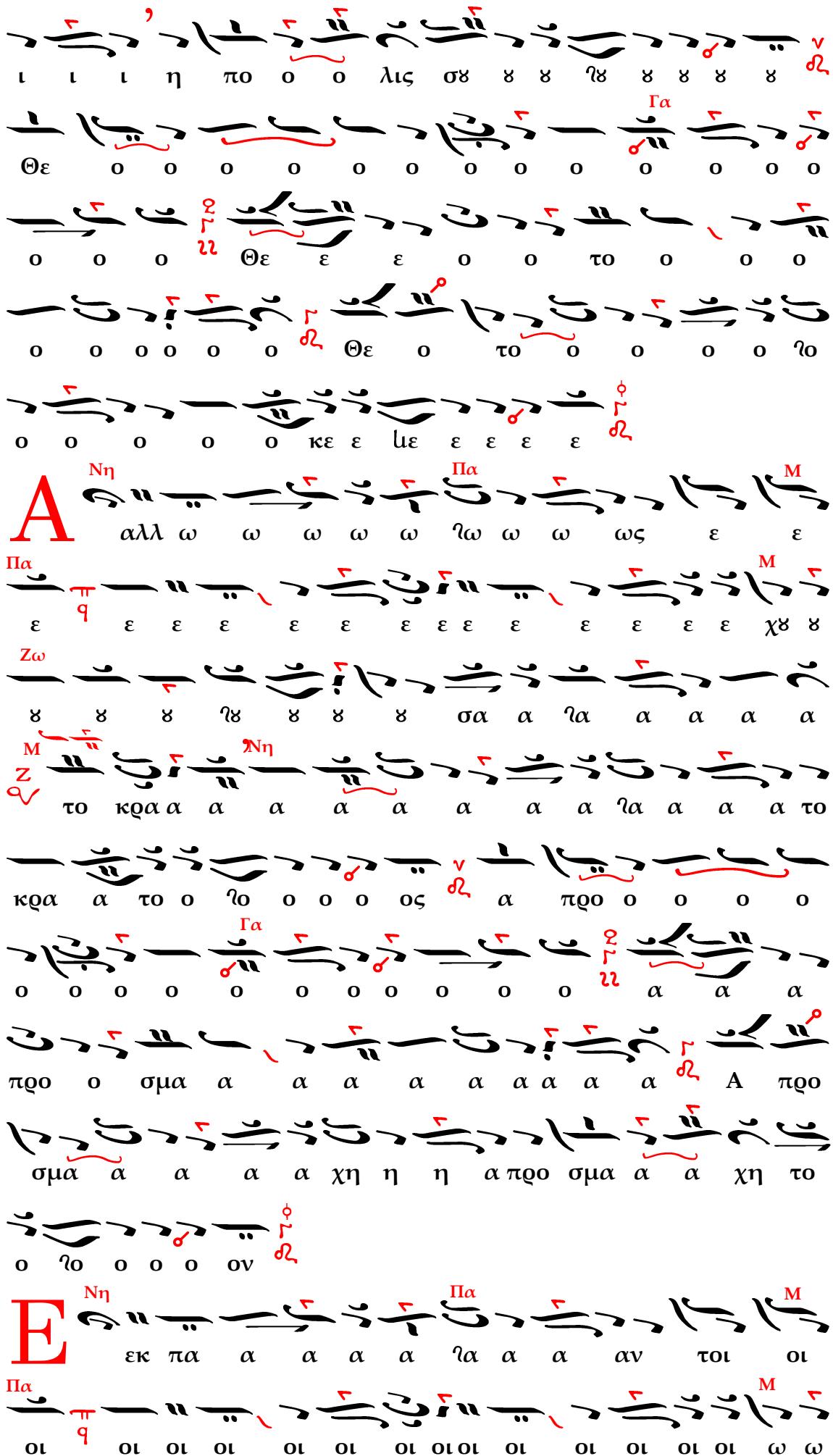
α α α α **ρ**

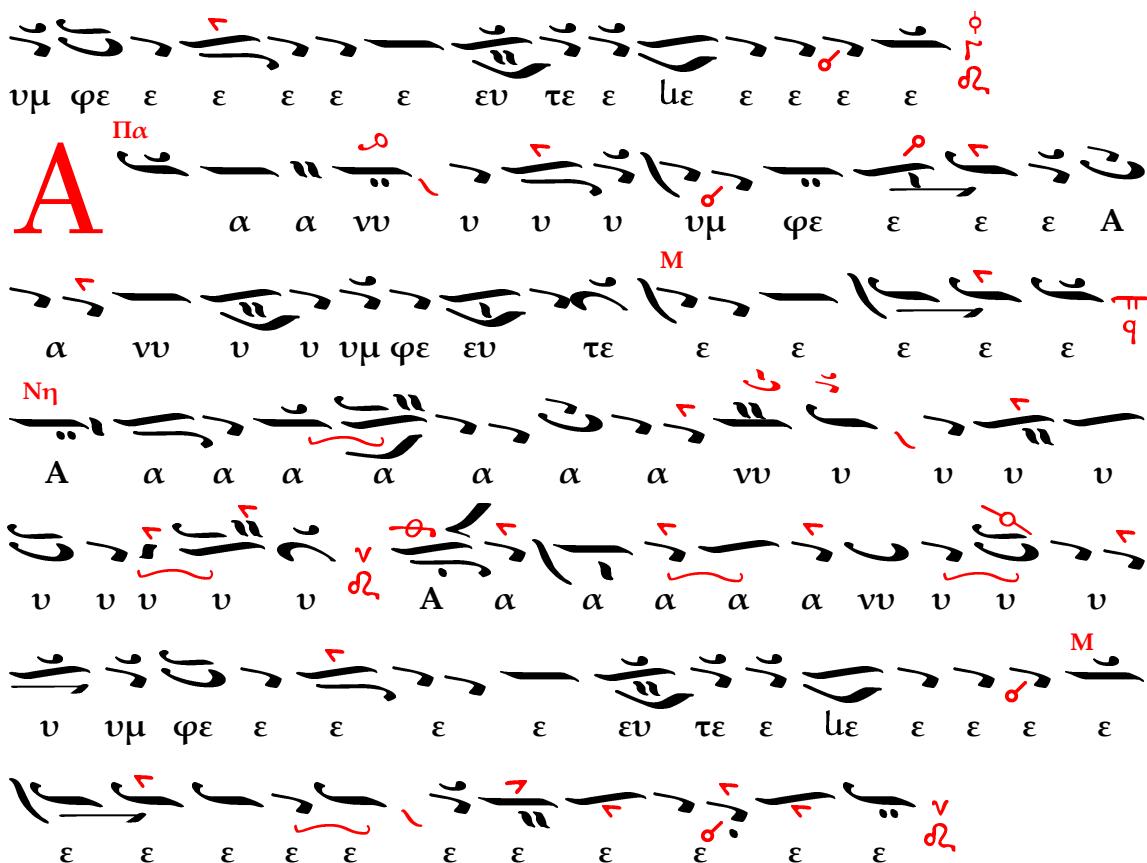
A Nη
να γρα α α α α φω ω ω ω ω
ω σοι οι η η η η πο η η πο λι ις σ8 Θε ε
ε ε ο ο ο Θε ο ο ο το ο ο ο ο ο ο ο **ζ**
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο **Πα**
ε ε ε ε **Δι**
ε ε ε ε **Δ**

A Nη
λ λως ε ε ε ε ε ε χ8 8 8 8 8 σα
α **Δι** το ο ο κρα το ο κρα α α τος α α α α προ ο
ο α προ ο σμα α α α α α α α α **ζ** α α
α α α χη η α α προ σμα α χη η η το ο ο **Πα**
ο ο ο ον **Δι**
ο ο ο ον **Δ**

E Nη
κ παν τοι οι οι οι οι οι ω ω ω ω ων με
ε **Δι** κι ι ι ιν δν ν ν ν **Δ**
ε κι ι ι ιν δν ν ν νων

ω ω ω ηω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 τα α α α νι ι ι ι ι ι ι κη η τη η
 η η η οι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι τα
 νι κη τη η η η η η η η η η η η η η η η α
 α ηα α α α α α
 Ω ^{Nη} ^{Πα} ι
 ι ι ι λυ τρω ω θει ει ει ει ει ηει ει ει ει
 ει ει σα α α α α α α α τω ω ων δει ει νω ω
 ω ω ω ηω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ων
 ε ε ε εν χα α α α α α α α α α οι ι στη η
 η η η η οι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι εν
 χα οι στη η η η η η η η η η η η η η η η η α
 α ηα α α α α α
 Α ^{Nη} ^{Πα} ι
 α να α α α α ηα α α α γρα
 α α ^π α α α α α α α α α α α α α
 φω ω ω ω ω ω ηω ω ω ω σοι οι ηοι οι οι
 οι οι ^M ^{Zω} η πο ο ο ο ^π ο ο ο ο ο ο ο λι

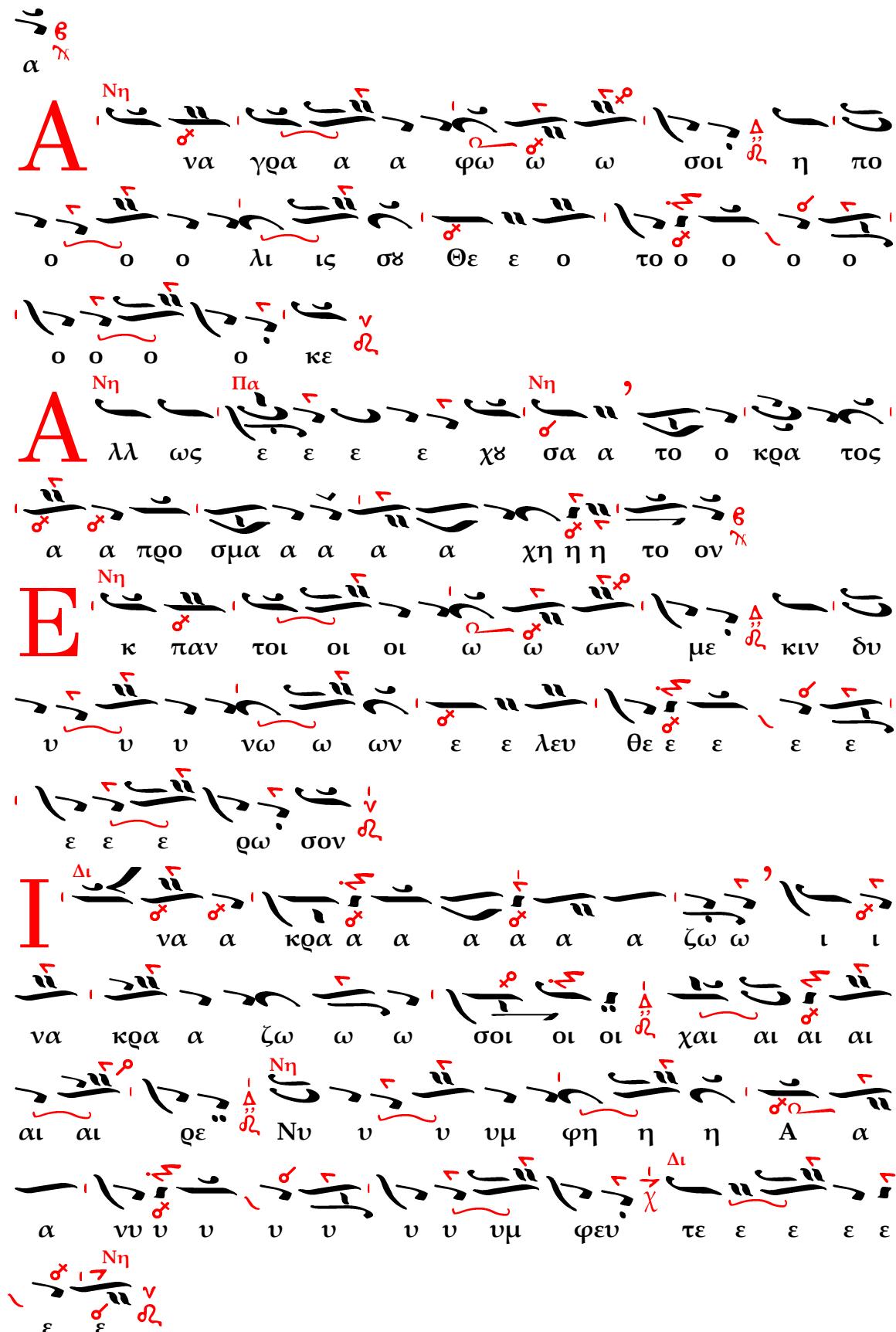

Αἴνος τε καὶ δέησις Ἰωάννου.

Ἐτονίσθη θ' καὶ ια' Δεκ. , βιβ' , ἐξηγήθη ἵ Ὁκτ. , βιγ' , καὶ ἀντεγράφη ώ'
Μαρτίου , βιδ' . I.A.

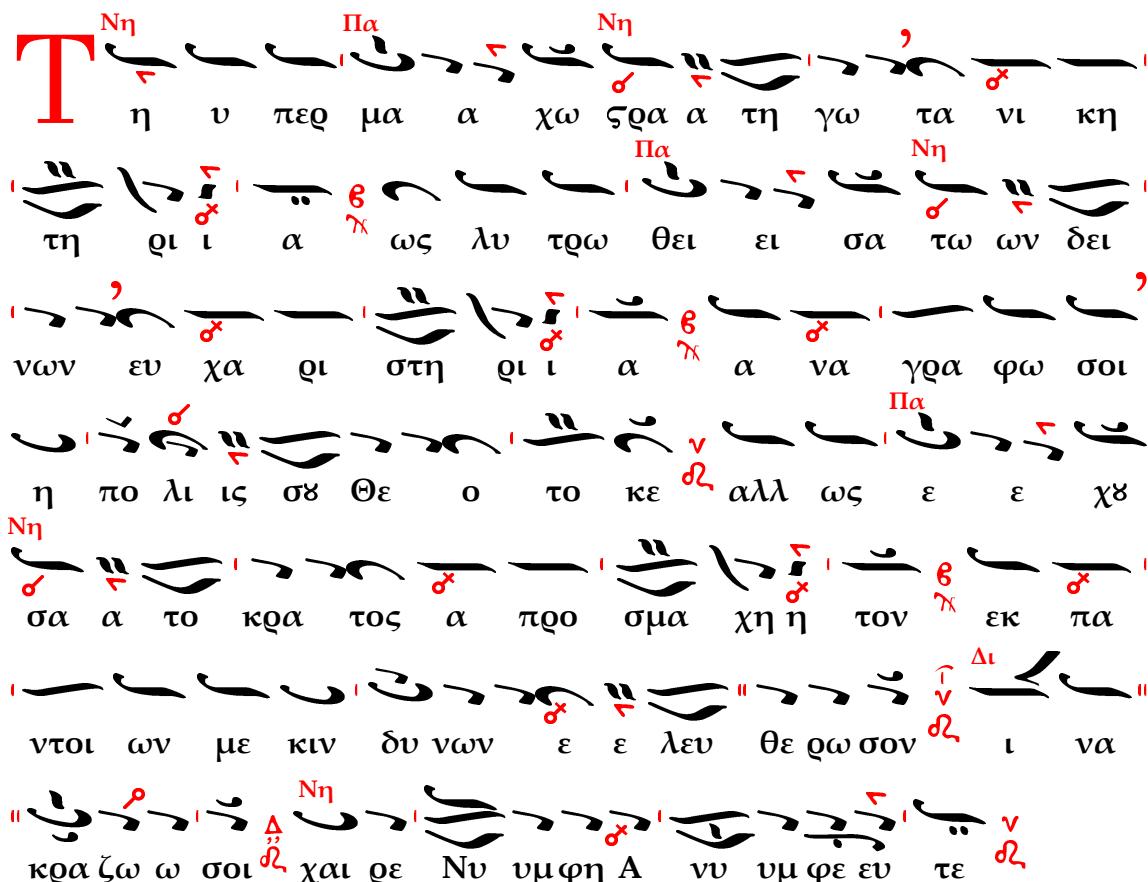
Ἐτερον, συντομώτερον, Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἔχος ποδὸς Νη 2

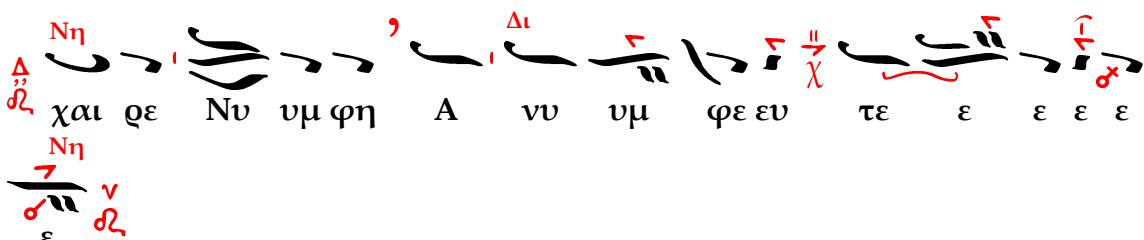

Τὸ σύντομον.

Ἅχος πᾶς Νη

τὸ τέλος:

* * * * *

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΥ
Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου
Συναξάρια, εἰς τὰς ἐπισήμους
Ἐορτὰς τοῦ Τριωδίου.

Ἡρακλείου τὴν αὐτοκράτορα Ῥωμαίοις ἀρχὴν διέποντος, ὁ τῶν Περσῶν Βασιλεὺς Χοσρόης, ἵδων τὰ Ῥωμαίων ἄκρως ταπεινωθέντα παρὰ Φωκᾶ βασιλέως, τοῦ τυράννου, ἐνα τῶν Σατραπῶν, Σάρβαρον ὅνομα, μετὰ χιλιάδων πλείστων στέλλει πᾶσαν τὴν Ἔω αὐτῷ ὑποποιήσασθαι. Ἔφθη γάρ καὶ πρότερον ὡσεὶ δέκα μυριάδας Χριστιανῶν διαφθείρας Χοσρόης, ἅτε τῶν Ἐβραίων αὐτοὺς ἐξωνουμένων καὶ ἀπολύντων. Ο γοῦν ἀρχισατράπης Σάρβαρος, τὴν Ἔω ληϊσάμενος ἀπασαν, ἔφθασεν

άχρι καὶ αὐτῆς τῆς Χρυσοπόλεως, ἦν νῦν Σκουτάριον ἐπικέκληται. Ό τοίνυν βασιλεὺς Ἡράκλειος, ἐν ἀπορίᾳ καταστὰς δημοσίων χρημάτων, τὰ ἵερὰ τῶν Ἐκκλησιῶν εἰς κέρμα μετασκευασάμενος, ἐπὶ ἀποδόσει μείζονι καὶ τελεωτέρᾳ, διὰ τοῦ Εὔξείνου μετὰ πλοίων τοῖς τῆς Περσίας μέρεσιν εἰσβαλών, ἀφανίζει αὐτήν, καὶ κατὰ κράτος ἡττᾶται τούτῳ ὁ Χοσρόης, σὺν τῇ λοιπῇ στρατιᾷ. Μετ' δλίγον δὲ καὶ Σειρόης, ὁ υἱὸς Χοσρόου, ἀποστὰς τοῦ πατρός, τὴν ἀρχὴν ἔσυτῷ περιτίθησι, καὶ τὸν πατέραν Χοσρόην ἀποκτείνας, τῷ βασιλεῖ Ἡρακλείῳ σπένδεται. Χαγάνος γε μήν, ὁ τῶν Μυσῶν καὶ Σκυθῶν ἀρχηγός, μαθὼν τὸν βασιλέα διαπόντιον εἰς Πέρσας γενόμενον, τὰς μετὰ Ρωμαίων διαλύσας σπονδάς, στίφη μυριάριθμα ἐπαγόμενος, διὰ τῶν δυτικῶν εἰσβάλλει μερῶν εἰς τὴν Κωνσταντίνου, κατὰ Θεοῦ βλασφήμους ἐκπέμπων φωνάς. Αὐτίκα τοίνυν ἡ μὲν θάλασσα πλοίων, ἡ δὲ γῆ πεζῶν καὶ ἵππεων ἀπείρων ἔμπλεως ἦν. Σέργιος δὲ ὁ Πατριάρχης, πολλὰ τὸν τῆς Κωνσταντίνου παρεκάλει λαὸν μὴ καταπίπτειν, ἀλλὰ πᾶσαν τὴν ἐλπίδα ἐκ ψυχῆς εἰς Θεὸν ἀναφέρειν, καὶ εἰς τὴν αὐτοῦ Μητέρα τὴν πανάχραντον Θεοτόκον. Ναὶ μὴν καὶ Βῶνος πατρίκιος, ὁ τηνικαῦτα τὴν πόλιν διέπων, τὰ ἀνήκοντα εἰς ἀποτροπὴν τῶν πολεμίων παρεσκευάζετο· δεῖ γάρ, μετὰ τῆς ἄνωθεν βοηθείας, καὶ ἥμας τὰ προσήκοντα ἐνεργεῖν. Ό δὲ Πατριάρχης τὰς θείας Εἰκόνας τῆς Θεομήτορος μετὰ παντὸς ἐπαγόμενος τοῦ πλήθους, περιήει τὸ τεῖχος ἄνωθεν, ἐντεῦθεν τὸ ἀσφαλὲς αὐτῶν ποριζόμενος. Ως δέ, ὁ μὲν Σάρβαρος ἐξ Ἑώας, Χαγάνος δ' ἀπὸ Δυσμῶν, πυρπολεῖν τὰ πέριξ τῆς πόλεως ἥρχοντο, ὁ Πατριάρχης τὴν ὀχειροποίητον τοῦ Χριστοῦ Εἰκόνα, καὶ τὰ τίμια καὶ ζωοποιὰ Ξύλα, προσέτι δὲ καὶ τὴν τιμίαν Ἐσθῆτα τῆς Θεομήτορος ἐπιφερόμενος, διὰ τῶν τειχῶν περιήρχετο. Χαγάνος δὲ ὁ Σκύθης, διὰ τῶν χερσαίων τειχῶν προσβάλλει τῇ Κωνσταντίνου, σὺν πλήθει ἀπείρῳ, ἀκρως ἐξ ὅπλων ἡσφαλισμένων, καὶ τοσούτῳ, ὡς ἔνα Ρωμαῖον πρὸς δέκα Σκύθας σαφῶς διαμάχεσθαι. Ἀλλὰ ἡ ἄμαχος Πρόμαχος, διὰ τῶν παρευρεθέντων ὀλίγων πάνυ στρατιωτῶν ἐν τῷ Ναῷ ταύτης τῷ τῆς Πηγῆς, πλείστους αὐτῶν παραπώλεσε. Κάντεῦθεν οἱ Ρωμαῖοι ἀναθαρσήσαντές τε καὶ ἀνασκιρτήσαντες, ὑπὸ στρατηγῷ ἀμάχῳ τῇ Θεομήτορι, αὐτοὺς ἀεὶ κατὰ κράτος ἐνίκων. Βλέψαντες δὲ καὶ πρὸς σπονδὰς οἱ τῆς Πόλεως, ἀπεκρούσθησαν· ἀνεῖπε ὁ Χαγάνος· Μὴ ἀπατᾶσθε ἐπὶ τῷ Θεῷ, ὃ πιστεύετε· πάντως γάρ αὔριον τὴν πόλιν ὑμῶν καταλήψομαι. Οἱ δὲ τῆς πόλεως διακούσαντες, χεῖρας ἔτεινον εἰς Θεόν. Συμφωνήσαντες οὖν Χαγάνος τε καὶ ὁ Σάρβαρος, διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης προσβάλλουσι, διὰ μηχανημάτων τὴν πόλιν ἐλεῖν προθυμούμενοι. Ἀλλὰ τοσοῦτον

ύπὸ τῶν Ρωμαίων ἡττήθησαν, ὡς μηδὲ ἵκανοὺς εἶναι τοὺς ζῶντας καίειν τοὺς τεθνηκότας. Τὰ δὲ μονόξυλα ὄπλιτῶν πλήρη, διὰ τοῦ ἐπιλεγομένου Κέρατος Κόλπου, εἰς τὸν ἐν Βλαχέρναις Ναὸν τῆς Θεομήτορος καταγόμενα, καταιγίδος αἰφνηδὸν τῇ θαλάσσῃ ἐπεισπεσούσης ῥαγδαίας, καὶ διαιρεσάσης ταύτην εἰς τμῆματα, σὺν τοῖς πλοίοις ἀπασι τῶν ἔχθρῶν διεφθάρη. Καὶ εἶδεν ἄν τις παράδοξον ὀριστούργημα τῆς Πανάγνου καὶ Θεομήτορος· πάντας γὰρ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης, τὸ ἐν Βλαχέρναις, ἐξέβρασεν. Οἱ δὲ λαός, ὅσον τάχος τὰς πύλας ἀναπετάσαντες, ἀρδην πάντας ἀπέκτειναν, καὶ παῖδες, καὶ γυναῖκες κατ’ αὐτῶν ἀνδριζόμενοι. Οἱ δὲ ἀρχηγοὶ τούτων ὑπέστρεψαν κλαίοντες ἄμα καὶ ὀδυρόμενοι. Ὁ γε μὴν θεοφιλὴς τῆς Κωνσταντίνου λαός, τῇ Θεομήτορι τὴν χάριν ἀφοσιούμενοι, δλονύκτιον τὸν Ὅμνον, καὶ Ἀκάθιστον αὐτῇ ἐμελώδησαν, ὡς ὑπὲρ αὐτῶν ἀγρυπνησάσῃ, καὶ ὑπερφυεῖ δυνάμει διαπραξαμένῃ τὸ κατὰ τῶν ἔχθρῶν τρόπαιον.

Ἐκτοτε οὖν, εἰς μνείαν τοῦ τοσούτου, καὶ ὑπερφυοῦς θαύματος, ἡ Ἐκκλησία τὴν τοιαύτην Ἔορτὴν παρέλαβε, τῇ Μητρὶ ἀνατιθέναι τοῦ Θεοῦ, τῷ παρόντι καιρῷ, ὅτε καὶ τὸ τρόπαιον τῇ Θεομήτορι γέγονεν. Ἀκάθιστον δὲ ὡνόμασαν, διὰ τὸ τότε οὗτο πρᾶξαι τὸν τῆς πόλεως Κλῆρόν τε καὶ λαὸν ἀπαντα.

Μετὰ δέ παρέλευσιν χρόνων τριακονταέξ, ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου, οἱ Ἀγαρηνοὶ ἀπειρον στρατιὸν ἐπαγόμενοι, πάλιν τῇ Κωνσταντίνου ἐπέθεντο· καὶ ἐπὶ ἐπτὰ ἔτεσι ταύτην πολιορκοῦνται, ὅτε καὶ ἐν τοῖς Κυζίκου παρεχείμαζον μέρεσι, πολλοὺς τῶν οἰκείων διέφθειραν. Εἴτα ἀπειπόντες, καὶ μετὰ τοῦ στόλου αὐτῶν ὑποστρέψαντες, κὰν τῷ Συλαίῳ γενόμενοι, τῇ θαλάσσῃ πάντες κατεποντίσθησαν, προστασίᾳ τῆς Πανάγνου καὶ Θεομήτορος. Ἄλλὰ καὶ τὸ τρίτον αῦθις, ἐπὶ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, οἱ ἐξ Ἀγαρ ὑπὲρ πλείστας μυριάδας ἀριθμούμενοι, πρῶτον μὲν τὴν τῶν Περσῶν ἀφανίζουσι βασιλείαν, εἴτα τὴν Αἴγυπτον καὶ Λιβύην, ἐπιδραμόντες καὶ Ἰνδούς, Αἰθίοπάς τε καὶ Ἰσπανούς· ὅστερον καὶ κατ’ αὐτῆς τῆς Βασιλίδος τῶν πόλεων ἐπιστρατεύουσι, χίλια ὀκτακόσια πλοῖα ἐπιφερόμενοι. Κυκλώσαντες οὖν αὐτήν, ὡς αὐτίκα διαναρπάσοντες ἔμενον. Ὁ δὲ τῆς πόλεως Ἱερὸς Λαός, τὸ σεπτὸν Ξύλον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, καὶ τὴν σεβάσμιον Εἰκόνα τῆς Θεομήτορος Ὁδηγητρίας ἐπαγόμενοι, τὸ τεῖχος περιεκύλον, σὺν δάκρυσι τὸν Θεὸν ἴλεούμενοι. Δόξαν οὖν οὕτω τοῖς Ἀγαρηνοῖς, εἰς δύο διαιροῦνται μέρη· καὶ οἱ μὲν κατὰ Βουλγάρων στρατεύουσι, καὶ πίπτουσι ἐκεῖσε ὑπὲρ μυριάδας δύο· οἱ δὲ περιελείφθησαν τὴν πόλιν ἐλεῖν. Κωλυθέντες δὲ ὑπὸ τῆς ἀλύσεως, διηκούσης ἀπὸ τῶν Γαλάτου εἰς τὰ τείχη τῆς

πόλεως, ἀναχθέντες περίπου τὸ λεγόμενον Σωσθένιον γίνονται, κακεῖ ἀνέμου βιορέου καταρράγέντος, τὰ πολλὰ τῶν πλοίων αὐτῶν διερράγη καὶ διεφθάρησαν· οἱ δὲ περιλειφθέντες λιμῷ σφοδρῷ, περιέπεσον, ως καὶ ἀνθρωπίνων σαρκῶν ὄψιςθαι, κόπριά τε φυρᾶν καὶ ἐσθίειν. Εἴτα φυγόντες, καὶ κατὰ τὸ Αἰγαῖον γενόμενοι πέλαγος, τὰ σκάφη αὐτῶν ἀπαντα καὶ ἔαυτούς, τῷ τῆς θαλάσσης διδοῦσι βυθῷ· χάλαζα γὰρ ὁραδαία οὔρανόθεν καταπεσοῦσα, καὶ βρασμὸν κατὰ τῆς θαλάσσης ποιήσασα, τὴν τῶν πλοίων πίσσαν διέλυσε, καὶ οὕτως ὁ ἀπειροπληθὴς ἐκεῖνος στόλος διώλετο, τριῶν μόνον εἰς ὄγγελίαν περιλειφθέντων.

Διὰ ταῦτα τοίνυν ἀπαντα τὰ ὑπερφυῆ θαυμάσια τῆς Πανάγνου καὶ Θεομήτορος, τὴν παροῦσαν Ἱερτὴν ἐορτάζομεν. Ἀκάθιστος δὲ εἴρηται, διότι ὁρθοστάδην τότε πᾶς ὁ λαὸς κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην, τὸν Ὅμον τῇ τοῦ Λόγου Μητρὶ ἔμελψαν· καὶ ὅτι ἐν πᾶσι τοῖς ἄλλοις Οίκοις καθῆσθαι ἐξ ἔθους ἔχοντες, ἐν τοῖς παροῦσι τῆς Θεομήτορος ὁρθοὶ πάντες ἀκροώμεθα.

* * * * *